

Motion till riksdagen 2010/11:Sf376

av **Catharina Bråkenhielm m.fl. (S)**

Ett samhälle för alla medborgare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att slå vakt om vårt trygghetssystem som en grundpelare i vårt samhälle.

Motivering

Västsveriges invånare har rätt till ett gott liv och en god livsmiljö i ett samhälle som utvecklas i takt med samhällsförändringarna. Vi ska ha möjlighet att vara delaktiga i samhällslivet och att påverka vår tillvaro. Det förutsätter att det finns en välfärd värd namnet, och den ska vara tillgänglig för alla. Välfärden ska betalas gemensamt via skatten och ingen ska behöva oroa sig för att inte ha råd med vare sig sjukvård eller annan form av omsorg. Den ekonomiska situationen ska inte vara avgörande för om man får den vård och omsorg man behöver. Det ska vara behovet som är avgörande.

För att ha ett gott liv behöver människor såväl arbete och fritid som trygghet och frihet. Arbetsmarknadspolitiken är en bärande del i samhället liksom trygghetsförsäkringarna. Den rehabiliteringskedja som beslutades i riksdagen i juni 2008 ger dock inte någon trygghet för den enskilde när man som mest är i behov av trygghet på grund av sjukdom. De nya sjukskrivningsreglerna innebär att det efter tre månader ska prövas om den som är sjukskriven kan klara av andra arbetsuppgifter hos den egna arbetsgivaren. Efter sex månader ska arbetsförmågan prövas mot hela arbetsmarknaden. Vidare ska sjukpenning endast kunna betalas ut i ett år. Möjlighet till förlängning vid fortsatt nedsatt arbetsförmåga finns med ytterligare högst 550 dagar med 75 procent i ersättning efter ansökan från den sjukskrivne.

Försäkringskassan kan redan efter 180 dagar ifrågasätta ersättningen för den som är sjukskriven men inte återgått till sin tidigare arbetsgivare, om

Fel! Okänt namn på

personen ifråga anses besitta arbetsförmåga för något annat på arbetsmarknaden normalt förekommande arbete.

Att behöva oroa sig för att mista rätten till sitt arbete, för att istället söka arbete inom hela arbetsmarknaden, i hela landet, måste i många fall upplevas som förödande. Samtidigt kommer larmrapporterna från kommunerna om att ansökningarna om försörjningsstöd ökar i antal. Det är således allt fler människor som inte längre kan klara sin egen försörjning när de på grund av sjukdom inte orkar gå tillbaka till sitt arbete och inte heller får något nytt. För Västsveriges del är sjukvården en prioriterad politisk fråga. Man arbetar för att skapa nya och bättre förutsättningar för människor att få vård och att få stöd. Men om man från nationell sida istället försämrar förutsättningarna för att klara sin ekonomi kommer situationen för allt fler att försämrats ytterligare.

Att, som nu sker, systematiskt vältra över ansvaret på den enskilde medborgaren, skapar ett samhälle med större och djupare klassklyftor. Det är inte acceptabelt i ett välfärdssamhälle att de som har behov av samhällets insatser inte ska få det. För att samhället ska vara ett samhälle för alla medborgare så måste vi investera i bra trygghetsförsäkringar, förebyggande arbetsmiljöarbete, bra företagshälsovård och goda rehabiliteringsinsatser.

Stockholm den 21 oktober 2010

Catharina Bråkenhielm (S)

Ann-Christin Ahlberg (S)

Jennie Nilsson (S)

Mattias Jonsson (S)

Christina Oskarsson (S)

Jonas Gunnarsson (S)

Urban Ahlin (S)